

- a) Kotraž jeniczy tu Wutrobu trošchtuje, a niz ta frej Wola;
 b) Nesazwybluje, dy by tež Jesus spal a s Pomozu wozakal;
 c) Ale wulkeho Wuzitka po Spytowanju pschineše.

To budze naš derje rošwucizeč, fajku trošchtu Historiju nam ton Szenik skrotkimi Słowami přotkneše, kotraž nam luba byč dyrbi.

Moja Duscha je cziha ktebi, ktebi, Kneze, kiž ty mi pomhašch, Hamen!

I. Za prjenja Sčtuka je, so ton Kneš Jesus se swojimi Wuczomnikami do Lodzje štupi, a tedom hiščeje nebje žane Newedro, ale dobre a czihe Wedro, to Morjo bjesche mjerne a czihe, hewak bydžichu knajmenschemu czi Wuczomnizy so strachowali, a so do teje Lodzje nešynuli. Tak borsy pak hač so Krystus se swojimi Wuczomnikami do Lodzje šynu a ju wot Kraja nija a na Morjo pschindu, da so wulke Newedro sbježe, tak so ta Lodz se Zołmami pschikryta bje, kaž by so ponuricž dyrbjata.

Tajku Historiju mjerkujmy derje a czinmy jene Pschizlowo sneje a refmy: Tak so dže, pschindze Krystus do Lodzje, da dolho Gzičota nebudze, da budze borsy Newedro pschindž. Pschetož wono so wjeszje tak štane, kaž Krystus praji pola Lukascha na 11. Stawi: Sšylny wobroneny swoj Rod we Mjeri a Pokoju wobšyne, hač jedyn Sšylnišchi pschindze, tedom so posbjene Nemjer a sapoczne so Swada a Hidzenje.

Tak widzimy tež we tej Historiji teho Szenja, dyž je predy sčitko czišče, so tak borsy so Krystus šjenym Přjedowanjom da šlyšhecž a šjenym Džiwom widzieč, da so schudžom pali. Gzi Pharisejšy, Bismawuczeni, a Boschi-Mjeschnizy so stobja, a zedža jeho Mwozu moreneho mjecž, a wošebnje sapoczne

so Gžert prawje stobicž a nemdrieč. To praji Krystus dawno predy, pola Math. na 10. Stawi 34. 35. a 36. Sčtuczy: Ne pomyšl-cze šebi, jako bych ja pschischol Mjer na Semju pošlacž. Za nešym pschischol Mjer pošlacž, ale Miecž. Pschetož ja šym pschischol, so by so Gžlowek swadził se šwojim Namom, a Džowka se šwojej pschichodneje Maczerju. A Gžloweka Nepscheczjeljo budža czi, kiž we jeho Domi šu.

To pak sčitko ktemu šluzi, so by so predy prawje rošpomnit, hač zesch Kšcheszijan byč, aby niz. Pschetož zeschli Kšcheszijan byč, da pschihotuj so na tajke Newedro a štajkemu Nemjerej, wono hinaf nebudze. Sčtuž ze we Krystušu pobožne Žiwjenje wesž, (praji šwjaty Pawol) ton dyrbi Pscheszjehanje czerpicž. 2 Tim. 3. Tehodla napomina tež Jesus Sirach 2. Stawi v. 1. sčitkich Wjerjazych, a praji: Moj Sšyno, zeschli Bohu šluzicž, da pschihotuj so k Spytowanju. Pschihotuj twuju Wutrobu a czerp a new ot štup. Kaž by rez zyl: Dyž ty noch zesch Boži Sšluzomnik byč, da woštaj jo, ton Gžert budze tebe derje na Pokoj woštajicž, hač do šwojeho Gžafa. A šašo, dyž ty požadašch Bohu šluzicž, a zesch Kšcheszijan byč, da so jeno šzerpliwje do teho podaj, to Newedro a Spytowanje nebudze wohufach woštacž. Tehodla budž štroschtuy, so by so psched tym, jako psched nenadžitym Nesbožom nepoštrožil. Neboj so psched tajkim Nesbožom, ale boj so psched Bohom, so by teho Sšwjeta dla wot jeho Sšłowa newotpanyl, a sapocz jo krobkje, pschetož ty jo Lubošje teho Sšwjeta dla nešy sapoczal, tehodla jo tež dla Sšłozje teho Sšwjeta woštajicž nedyrbišch. To je, sčtož ton Ewangelista naš wuczieč ze, dyž praji: To Newedro je so haflej sapoczato, jako Krystus do Lodzje je štupil, a wot Semje na Morjo so podal se.